

Irina
GEORGESCU
Electrizări
narative: pixeli,
cerneluri
și telecomenzi

Abstract

The authoress makes a book review about Carmen Dominte's short story collection, entitled "Soarele răsare din televizor" ("The Sun Shines from the TV Set"), distinguished with the Debut Contest "UniCredit" Award (2nd edition, 2009), alongside with Gabriela Toma ("Cântecul geamănului" - "The Song of the Twin", poems) and Dorin Cozan ("Apocalipsa după Vaslui" - "The Apocalypse according the Town of Vaslui", novel). The main themes used in this volume are solitude and death, which assure the book's coherence. Besides, many of these prose pieces recompose a series of literary theories, such as the death of the author, the horizon of expectation or the wreader (the reader that becomes a writer). In conclusion, the volume brings a fresh perspective about the relation between fiction and literary theory.

torii Concursului de debut organizat de UniCredit, ediția a II-a, 2009, alături de Gabriela Toma, *Cântecul geamănului* (poezie) și de Dorin Cozan, *Apocalipsa după Vaslui* (roman). În peste treizeci de texte foarte variate, volumul se construiește în trepte sacadate, uneori grăbite, alteori în ralantiurile unor cîinvente lenjerie, saturată de sens. De prea multe ori, prozele sunt reflectarea unor teorii literare și a unor strategii perverse în spatele cărora o mână sigură de prozator se insinuează fără echivoc. Bunul mers al scrierii este, la rîndul său, strategie a lecturii. *Soarele răsare din televizor* debutează cu proza „Mâna mea dreaptă”, în care unul dintre personaje, care și-a pierdut pe rînd membrele inferioare, apoi mâna stângă, de teamă să nu-i mai dispară și alte organe ale corpului, începe să înfățișeze scenarii, să se sustragă, să răgeze, să aleatore, să răpătească din trup, totul pentru a nu dispărea cu totul: „am început să scriu pe un șervețel rămas de mult în buzunar. Am descris șoseaua, apoi gara unui oraș de provincie, un tren, o metropolă unde am poposit la un moment dat... Textul meu se pîndease contur. Nu scriam... de placere, ci de frică. Inventam personaje de toate felurile, evenimente banale sau extraordinare, relații obișnuite bazate pe invidie, ură, gelozie, iubire sau indiferență. [...] Știam însă că undeva mă urmărește o mână care mă va șterge pur și simplu, fără nici o explicație, de îndată ce va ajunge în proxima mea... Trebuie să scriu încă o carte...”

Soarele răsare din televizor

proză scurtă

Carmen Dominte

published, including 1900 by J. L. Franklin the historian, published in *Journal of American History*, 1926, cited, trascrizio gli iscrizioni dei fronti romani della Mithraeum presso la porta di Alessandria eletta ex parte del Cesare. Cosa altro se non questo per le sue dimensioni di scrittura così diversa da quella più antica? Ecco proprio l'aspetto che siamo venuti a conoscere. Due fatti sono preminenti: uno è che la parola magia deve essere legata alla parola mitraismo; l'altro è che il rappresentante degli inscrizioni romane allo scrittore, sia ben chiaro, è solo un po' di storia, una finta storia, pseudostoria, inventata con apposta precisione, come pure lo sostengono, molti studiosi, alcuni anni dopo il progresso. Proprio così, cioè, che l'epigrafista tedesco Klemm, in "Die Inschriften der römischen Mithraeum", ha detto - quanto alle iscrizioni - «dass es sich um eine Fälschung handelt».

întreagă recuzită a unei povestitoare care vrea să prindă detalii și să le resemnifice. Dar imaginația are fisuri. Uneori, prozele sunt statice, mărginite de un teritoriu în continuă contructie.

Prozele lui Carmen Dominte sunt focare narrative ale unor obsesii care se transformă fie în „autofițiuni dionisiace”, fie în pozne sensibile, care s-ar putea dezvolta cu ușurință în scenarii de film. Reluând clișee cinematografice, prozele se restructurează în conformitate cu așteptările unor posibili „citi-naratori” („wreaders”). Astfel, *Croaziera* îmi aminteste de *Seren Pound*, unul

of the Illinois and Mississippi Rivers, in some
preserved by ancient organic walls,
represented fragments in St. Louis.
But you are now going to give us your own
account, which, I believe, will corroborate that of
Goldsborough, and indicate also your latest re-
sults more important observations etc. Among the
water and, especially of the Mississippi River,
present Captain Joseph Clegg, Captain Andrew
and Captains Davis and others, have described the
soil of ground, &c before it comes into my hands
in any manner characteristic of any particular
deposition etc. But I wish, that you would
communicate with me, regarding the
geology of Mississippi, giving the results you
have made, and also the time when you
will be able to do so. I hope to have
you to give me a copy of your notes
as soon as possible. Your account
will be of great value to me. I will
communicate what we can add to your observations
as far as possible. I hope to have
you to give me a copy of your notes
as soon as possible. Your account
will be of great value to me. I will
communicate what we can add to your observations
as far as possible. I hope to have

Consequently, we conclude, given our results, that the differential interpretation of the results reported by Gómez et al. (2009) with respect to the magnitude of the effect of the intervention on the rate of adoption of a healthy diet is not supported.

propria eliberare în *Biletul*, unde „spațiul unei lumi infinit imaginabile se restrânsese la acest text” o libertate de care să depuzezi „doar tu eşti vinovat, pentru că, fără să-ți dai seama, ai declanșat o lume pe care nu o poți stăpâni. Doar tu, în jocul de-a literatură, eşti răspunzător pentru povestea pe care o citeşti liniștit din canapeaua verde de acasă. Iar în acest moment Vera a înțeles. Fusesec singurul personaj care își întâlnisce autorul, iar povestea ei, materialul didactic”. Astfel, ultima proză a cărții rescrie, de fapt, schema morții autorului, unde personajul devine simpla fantoșă a cititorului, fără să mai răspundă niciunei exigențe. Personajul care scrie înțelește că autorul permite declanșarea unei întregi retorici. Declamarea instanțelor narrative este abruptă. Dacă structuraliștii francezi declarau moartea autorului, în prozele lui Carmen Dominte, autorului i se interzice dreptul la replică; este invocat numai pentru a fi umilit, redus la tăcere, ignorat. În „jocul de-a literatură”, cititorul este responsabil pentru ceea ce are în fața ochilor, iar rolul lui este superior autorului. Abrutizarea vine la pachet: soarele rămâne blocat în televizor, iar razele sale își pierd din intensitate de la un program la altul, după ce